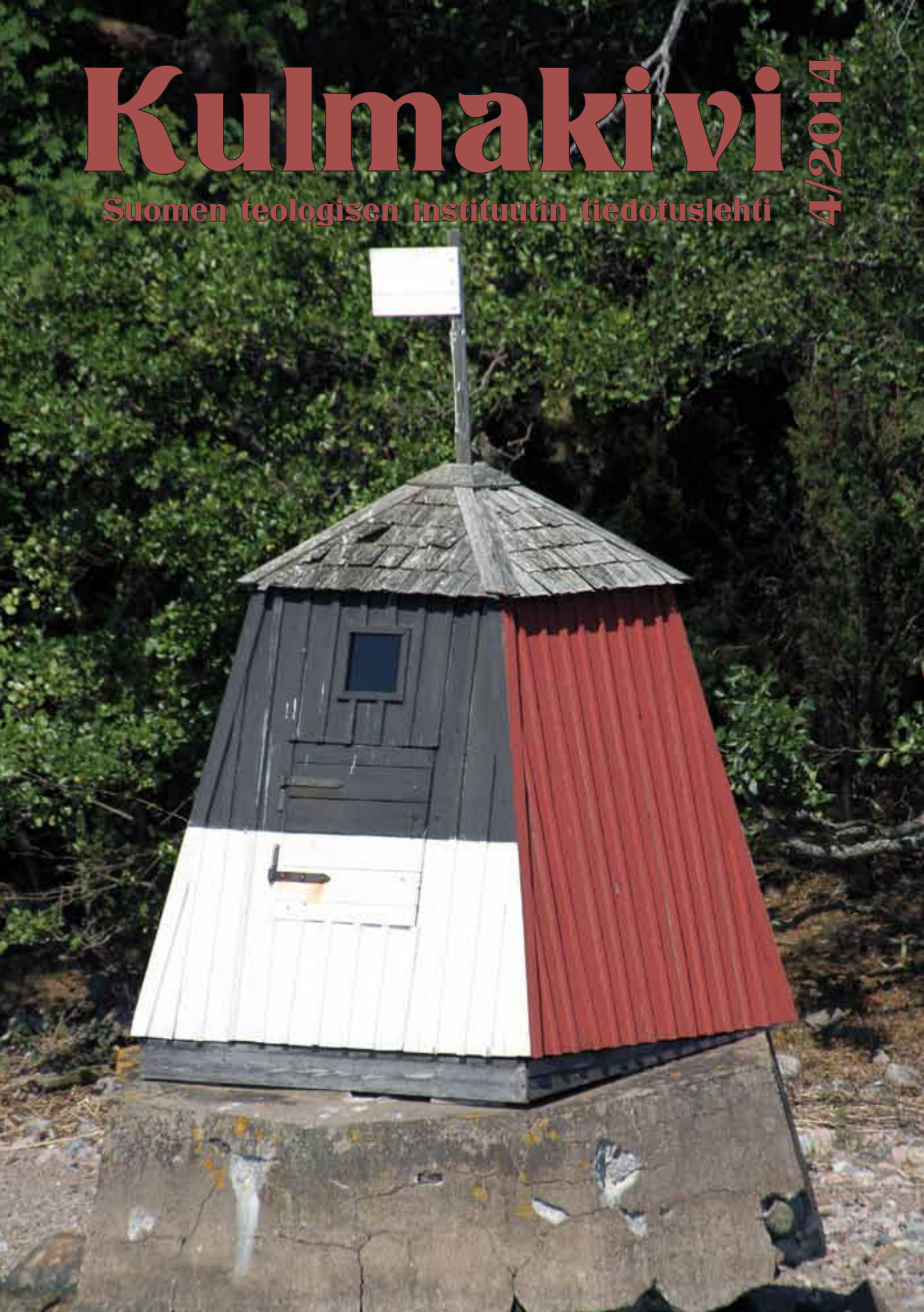

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

4/2014

Ville Auvinen

2.9.2014

Kirkko elää lähetyksestä

Lähetystyö on Kristuksen kirkon ominta ja keskeistä työtä. Ilman Evankeliumin eteenpäin viemistä lähellä ja kaukana ei kirkko voi elää ja kasvaa. Siksi ajankohtainen keskustelu lähetystyöstä ja sen sisällöistä on samalla keskustelua kirkosta, sen olemuksesta ja sen tulevaisuudesta.

Erään lähetyslehden pääkirjoituksessa lähetystyön sanotaan tuovan apua kuivuuteen ja nälänhätään sekä toivoa esimerkiksi vammaisille ja muille ihmisryhmille, jotka ovat yhteiskunnassa joutuneet marginaaliin. Edelleen todetaan, että lähetystyö rohkaisee sorrettuja löytämään ihmisarvonsa Jumalan kuvana ja että lähetystyössä kohdataan sairaita, autetaan ihmisiä oppimaan ja kuljetaan heikkojen rinnalla. Hyviä ja tärkeitä asioita. Kristuksen rakkaus ja esimerkki velvoittavat auttamaan ihmisiä kokonaisvaltaisesti. Jotain kuitenkin mielestäni tuossa pääkirjoituksessa jäi puuttumaan. En löytänyt siitä minkäänlaista viittausta siihen, että lähetystyössä julistettaisiin ristiinnaulittua Kristusta, joka on sovittanut synnit, voittanut kuoleman ja voi siksi antaa iankaikkisen elämän. Iankaikkisuuskäsitelmä tuntui kokonaan puuttuvan, ja

sen sijaan kaikki sinänsä hyvä toiminta keskittyi tähän elämään. Paavali kuitenkin kirjoittaa: ”Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista ihmisistä” (1. Kor. 15:19). Sanotaan, että hyvä on parhaan pahin vihollinen. Liian usein näyttää siltä, että lähetystyöstä puhuttaessa monenlainen hyvä peittää alleen kaikkein parhaan.

Miksi sanoma ristiinnaulitusta Kristuksesta on kaikkein tärkeintä? Miksi meidän tehtävämme on julistaa sitä kaikille kansoille? Ensinnäkin siksi, että ilman sitä kukaan ei voi pelastua. Jokainen ihminen ja jokainen kansa tarvitsee syntien anteeksisaamista. Jeesus sanoo: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani” (Joh. 14:6). Vaikka Jeesuksen sana on ehdottomuudessaan ja suvaitsemattomuudessaan monia loukkaava eikä tunnu sopivan meidän aikaamme, jossa totuudesta on tehty suhteellista, on se kuitenkin Jumalan pojan muuttumaton sana, johon Kristuksen kirkko edelleen uskoo ja jonka mukaan se toimii.

Toiseksi, sanoma ristiinnaulitusta

Kuva: Ville Auvinen

Kristuksesta kuuluu jokaiselle. Kristus on koko maailman Vapahtaja. ”Jumala on rakastanut koko maailmaa niin paljon, että antoi ainoan poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän” (Joh. 3:16). Jumala on rakastanut koko maailmaa, hän teki Kristuksessa sovinnon koko maailman kanssa (2. Kor. 5:19), ja siksi jokaisella ihmisellä on oikeus saada kuulla ristiinnaulitusta Kristuksesta. Joka piilottaa tämän sanoman vaikka sinänsä miten kauniiden ja hyvien asioiden alle, tekee varsinaisen karhunpalveluksen lähimmäiselleen.

Kolmanneksi, kirkon Herra käski kirkkoaan julistamaan evankeliumia syntien sovituksesta ja kuoleman voittamisesta. ”Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni. Kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa” (Matt.

28:18–29); ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka sen uskoo ja saa kasteen, on pelastuva. Joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.” (Mark. 16:16). Kun kirkon Herra käskee, silloin kirkko tottelee, menee ja julistaa.

Viime kesän traaginen uutinen Afganistanista, kahden suomalaisen lähetystyöntekijän murhasta, kertoo jotain keskeistä lähetystyöstä. Siinä ollaan hengellisen sodankäynnin eturintamassa, eikä uhreiltakaan aina vältytä. Evankeliumi on koko kirkon historian ajan levinnyt ehkä kaikkein voimakkaimmin marttyyrien todistuksen välityksellä. Me saamme rukoilla varjelusta, viisautta ja rohkeutta niille, jotka ovat joskus henkensäkin uhalla toteuttamassa Kuninkaan antamaa käskyä ja julistamassa Kristuksen evankeliumia siellä, missä se saa aikaan vihaa mutta missä on kuitenkin niitä ihmisiä, jotka tarvitsevat sitä ja joilla on oikeus kuulla se.

Raamatun

Timo Eskola

Maalaus hotelli Gilgalista Tel Avivista. Kuva: Aija Aurén

Raamatun ”historiallis-kriittisestä” tutkimuksesta on puhuttu ja kiistelty vuosikymmeniä. Joidenkin mielestä tämä tutkimuksen suunta on ainoa tieteellinen tapa tutkia Raamatun tekstejä. Toisten mukaan taas kyseinen tutkimus hajottaa Raamatun ja menettää kristillisen uskon sisällön. Nykyään kuitenkin monet alan pitkän linjan ammattilaiset puhuvat historiallis-kriittisen menetelmän kuolemasta. Mitä historiallisella tutkimuksella tarkoitetaan?

Ainoa tosi tiede?

Raamatun historiallinen tutkimus sinänsä on arkijärjen tasolla mielekäs lähtökohta. Ei tarvitse kuin lukea Dan Brownin *Da Vinci -koodia* ymmärtääkseen, mihin Raamatun tunteellinen tai kulttuurin ohjaama luenta voi johtaa. Jos näkökulma ei ole historiallinen, Jeesus menee naimisiin ja kristinuskosta tulee feministinen salaseura. Yksinkertaisenkin tutustuminen Uuden testamentin historialliseen sisältöön osoittaa moiset

kuvitelmat kirjailijan hauskaksi fiktioksi. Romaanien ulkopuolella Jeesus on toki ollut ainutlaatuinen historian henkilö, ja hänestä kertovat dokumentit on suhteellisen helppo sijoittaa historiaan. Niiden tarkka lukeminen edellyttää perehtymistä kreikan kieleen ja pakottaa tutustumaan antiikin teksteihin laajalti. Tällaiselle työlle ei liene vaihtoehtoa.

Historiallinen metodi voi kuitenkin käytännössä tarkoittaa monta eri asiaa. Jotkut ovat puhuneet vain yhdestä vaihtoehdosta. Professori Heikki Räisänen kirjoitti vielä virassa ollessaan: ”*Muunlaista vakavasti otettavaa raamatuntutkimusta kuin historiallis-kriittinen ei kuitenkaan ole olemassa.*” (Miten ymmärrän Raamatua oikein, hänen kursivointinsa). Koska Räisänen on ohjannut suomalaista Uuden testamentin tutkimusta neljäkymmenen vuoden ajan, tällä lauseella on huomattava merkitys.

Mutta mitä termi tarkoittaa? Vilpittömällä mielellä kulkeva etsijä joutuu hämmennyksiin. Itse käsitteen synty on suorastaan hämärän peitossa. Termin varsinainen syntyhetkeä on turha kysellä. Edes

historiallinen tutkimus muutoksessa

saksalaisissa tietosanakirjoissa nimitystä ei esitellä eikä sen ”ensimmäistä käyttäjää” haeta. Tietosanakirjojen artikkeleissa termiä käytetään vain yleisenä nimityksenä lähes kaikesta historiallisesti suuntautuneesta raamattukritiikistä, ja alan asiantuntija Kümmler sivuuttaa sen lähes kokonaan. Tämä on suomalaista keskustelua ajatellen hyvin ongelmallista.

Termi nouseekin tutkimuksen kentälle vaiivikkaa. Sitä aletaan käyttää ilmeisesti 1800-luvun lopulla, mutta yleisemmin se vakiintuu tieteen kentällä Saksassa vasta 1900-luvun myötä. Jokainen sukupolvi ja lähes jokainen tutkijakin määrittelee ”historiallis-kriittisen” tutkimuksen eri tavoin. Se ei edusta edes yhtä tutkimusmetodia, vaikka muotohistoria ja redaktiokritiikki, nuo Suomessa hyvin tunnetut menetelmät, usein kuuluvat siihen.

Tieteen kirjo

Mitään yhtä historiallis-kriittistä tutkimusta ei ole koskaan ollut, vaikka Räsänen näyttää niin olettaneen. Ensin oli hegeliläistä ja baurilaista tulkintaa, sitten luonnontieteellisen maailmankuvan ohjaamaa yliluonnollisten piirteiden metsästystä. Sen jälkeen saksalainen historisismi kuvitteli, että historiaa voidaan selittää luonnonlakien kaltaisella menetelmällä.

Tällaisesta sopasta muotohistorian kehittäjät poimivat paloja aina sen mukaan, mikä kulloinkin palveli heidän päämääräänsä. Mitään yhtenäistä menetelmää ei kuitenkaan syntynyt. Ja mikä kiusallisinta – ajatellen etenkin suomalaista raamattu-

keskustelua – edes historiallis-kriittinen ei terminä ole tarkoittanut mitään erityistä. Suomalaisen metodioppaan tekijät Riekinen ja Veijola suorastaan hieman häpeävät termin käyttöä omassa kirjassaan.

Näyttääkin selvältä, että termiä ”historiallis-kriittinen tutkimus” on käytetty Suomessa lähinnä lyömäaseena. Sen avulla on saatettu kaikki perinteinen Raamatun tulkinta helposti häpeään.

Muuttuva historiantutkimus

Ehkä suurin ongelma kuvitelmassa yhdestä historiallis-kriittisestä tutkimuksesta on se, että teologian ulkopuolella historian-teoria on muuttunut monta kertaa. Collingwood alkoi Englannissa korostaa aatehistorian merkitystä. Popper puolestaan romutti laajalle levinneen historismin lähestymistavan. Tilalle tulivat ajatukset kilpailevista historian rekonstruktioista. Hayden White taas aloitti aivan uuden suuntauksen, narratiivisen historiantutkimuksen. Sitten tiede on siirtynyt kohti erityisalojen historiantutkimusta ja vieraantunut suurista teorioista.

Ne raamatuntutkijat, jotka tänä päivänä vielä vannovat historiallis-kriittisen tutkimuksen nimiin, ovat pudonneet tieteen kelkasta. Koska termiä kuitenkin yhä vain käytetään raamattukeskustelussa, meidän on syytä harjaantua kyseenalaiseen vanhentuneeseen iskulauseeseen. Historiallista tutkimusta tarvitaan, mutta sen menetelmät (ja tulokset) ovat aivan toiset, kuin sata vuotta sitten.

HENKILÖKOHTAISESTI

Jarkko Haapasen tie teologisesta järjestötyöhön

Teksti: Markus Korri, kuva: Sakari Heinonen

Teologian maisteri Jarkko Haapanen työskentelee Kansanlähetysoption raamattulinjan linjavastaavana. Psykologiaa opiskelemaan aikonut Jarkko meni Ryttylän Kansanlähetysoption teologiselle peruskurssille, jonka myötä teologia vei mukanaan. Nyt Ryttylän opistolla työskentelevän Jarkon elämässä on STI:n avulla ympyrä sulkeutunut.

Asun nykyään Riihimäellä, mistä on kohtuullisen lyhyt matka työpaikalle Ryttylään, kertoo Jarkko.

– Perheeseen kuuluu Anu, joka aloitti tänä syksynä työt lastenohjaajana Hyvinkään seurakunnassa, sekä 6-vuotias Anna-Sofia sekä 3-vuotias Atte. Harrastan kitaran ja lyömäsoittimien soittamista. Olen jonkin verran tehnyt omiakin lauluja. Olen soitellut erilaisissa kokoonpanoissa, joissa musiikkityyli on vaihdellut perusgospelista heprealaiseen musiikkiin. Lisäksi musiikin kuuntelu ja konserteissa käyminen on lähellä sydäntä. Mitä sitten muihin harrastuksiini tulee, pyrin käymään säännöllisesti lenkillä.

STI oli ensimmäisen kerran tullut Jarkon tietoisuuteen hänen opiskellessaan Ryttylässä teologisella peruskurssilla ennen hänen opintojaan yliopistossa. Siksi tuntuikin hyvältä suunnata teologian opintojen alettua STI:lle. Jarkko tiesi, että STI on juuri tällaisia teologian opiskelijoita varten, jotka kyselevät ja miettivät

teologisessa tiedekunnassa samaansa opetusta kriittisesti. Muutaman ystävän kautta oli luontevaa tulla instituuttiin.

STI:llä on ollut hyvin merkittävä asema Jarkon opintojen suhteen. STI:n luennot täydensivät hyvin sitä opetusta, mitä teologisessa tiedekunnassa annettiin. Sen lisäksi monet ystävyysuhteet tuli solmittua STI:n kautta, ja STI:n kirjasto on ollut ahkerassa käytössä. Loppujen lopuksi kirjoitin gradunikin STI:n tiloissa, Jarkko muistelee.

Jarkko on opintojensa jälkeen työskennellyt jo kahdeksan vuotta Kansanlähetysoption raamattulinjan vastaavana opettajana. Miten hän sitten päätyi tähän työtehtävään?

– Tääkin liittyy STI:hin, Jarkko naurahtaa. Olin syksyllä 2006 STI:ssä kirjoittelemassa gradua. Mulla oli pari viikkoa vielä gradun jättöön aikaa. Mulla ei ollut siinä vaiheessa mitään tietoa työpaikasta. Muistan, kuinka kirjoitellessani gradua Kirsi Sell tuli atk-luokan ovelle ja sanoi:

”Ryttylästä soitettiin. Siellä olisi tällöinen paikka nyt auki. Kiinnostaisiko sua?” Totesin, että ”Joo, kyllä mua kiinnostaa.” Kirsi siihen totesi, että ”Niin, no, sun kannattais varmaan itse olla yhteydessä sinne.”

Jarkko soitti ja tuli saman tien Ryttylään haastatteluun. Hän sai aluksi sijaisuuden, jonka jälkeen on ollut opistolla vakituisessa työsuhteessa. Jarkko toivoi saavansa pitää viikon lomaa gradunsa valmistumisen jälkeen ennen kuin aloitaisi Kansanlähetysoivistolla työt. Niinpä Jarkko aloitti työn pian gradunsa valmistuttua. Jarkon työnkuva on monenkirjainen:

– Työhöni kuuluu raamattulinjan pyörimisestä huolehtiminen. Siihen kuuluu opiskelijavalintojen tekemistä, opintusuunnitelmien ja lukujärjestysten laatimista, paljon erilaisia organisointi- ja

järjestelytehtäviä, vähän koulutussuunnitteluakin. Sitten jonkin verran opettamista, ja myös opiskelijoiden sielunhoito kuuluu osana tähän työhön. Käyn lisäksi jonkin verran opiston ulkopuolella pitämässä esimerkiksi raamattutunteja, jos pyydetään: piireissä, järjestöissä ja seurakunnissa.

Järjestökentällä työpaikkoja on rajattui tarjolla. Teologian opiskelijoille, jotka miettivät työllistymismahdollisuuksiaan järjestöihin, Jarkolla on kuitenkin antaa seuraavanlaisia ohjeita:

– Kannattaa laittaa jalka oven väliin. Jo opiskeluaikana kannattaa luoda niitä kontakteja järjestöihin. Esimerkiksi meidänkin opistolla ovat teologian opiskelijat voineet käydä tuntiopettajina. He ovat käyneet pitämässä yksittäisiä luentoja ja ovat siinä jo saaneet vähän harjoitella tätä työtä. Käsittääkseni Raamattuopistolla on sama mahdollisuus. Itse ainakin kävin opiskeluaikana siellä pitämässä jotakin tunteja. Se, että on luonut kontakteja jo opiskeluaikana, parantaa mahdollisuuksia saada töitä. Jos järjestössä valmiiksi tunnetaan henkilö siinä vaiheessa kun hän on valmistumassa, niin ajattelisin olevan paremmat mahdollisuudet työllistymiseen.

Tänäkin lukuvuonna Kansanlähetysoivistolle mielellään otetaan uusia opettajia pitämään oppitunteja, joten teologian opiskelijoiden kannattaa ottaa kontaktia opiston suuntaan.

– Syyslukukauden lukujärjestys on nyt jo tehty, mutta keväällä vielä on tilaa. Jos nyt joku miettii, että voisiko tänne tulla kokeilemaan siipiään raamattuopettajana, niin kehotan olemaan vain rohkeasti yhteydessä meihin, Jarkko kehottaa.

Kutsu yhteyteen – piispojen teesit kirkon yhteydestä

Ville Auvinen

Elokuun lopulla julkaistiin Suomen ev.lut. kirkon piispojen teesit kirkon yhteydestä. ”Kutsu yhteyteen” -dokumentti on luettavissa www.evl.fi- sivustolta.

Piispojen yhtenä tehtävänä on vaalia kirkon yhteyttä, ja niinpä ”Kutsu yhteyteen” -dokumentin laatiminen omalta osaltaan toteuttaa piispojen vastuuta. Lähtökohtana dokumentin laatimiselle on ollut kirkolliskokouksen vuonna 2011 tekemä päätös pyytää piispainkokousta edistämään kirkkomme sisäistä yhteyttä. Suppeudestaan huolimatta (kuusi teesiä ja niiden selitykset mahtuvat yhdelle A4-arkille) dokumentti on siis varsin painava kannanotto, josta todennäköisesti puhutaan vielä pitkään.

Yhteyttä kaivataan

Dokumentissa on paljon hyviä ja sovinollisia ajatuksia, joiden soisi toteutuvan myös käytännössä. Monille vanhan kannan kristityille olisi helpotus, jos vaikka tämä toive toteutuisi käytännössä: ”Kirkossa on aina tarvittu erilaisuuden sallivaa yhteistä keskustelua ja ristiriitojen kestämistä. Niitä tarvitaan myös tänään.” On myös helppo yhtyä vaikkapa ensimmäisen

mäisen teesin selityksessä lausuttuun toteutumukseen: ”Yhteys toteutuu, kun keskitymme Kristukseen.” Tekstiä eteenpäin lukiessa herää kuitenkin epäily, että Kristukseen keskittyminen ei taida kaikille tarkoittaa samaa asiaa.

Tavoitellaanko totuutta vai erimielisyyttä?

Itse ymmärrän Kristukseen keskittymiseen liittyvän myös Kristuksen sanassa olevan kaikille yhteisen totuuden etsimisen, mutta dokumentissa erilaisten mielipiteiden katsotaan olevan kirkon yhteyden rakentamisen tärkeitä aineksia, siis jotain jopa tavoiteltavaa. Muutenkin teeseissä korostuu kirkon moniäänisyyden korostaminen: ”Kirkossa saa ja voi olla monesta asiasta erilaisia näkemyksiä.” Tätä perustellaan mm. sillä, että Jumala ”on ajatuksiimme ja mielikuviamme suurempi”. Toki Jumala on suurempi, mutta ei kai sen tulisi johtaa Jumalaan liittyvien uskomusten kirjavuuteen vaan ennemmin uskolliseen

pitäytymiseen siinä, mitä hänestä voidaan tietää hänen oman Raamattuun talletetun ilmoituksensa nojalla. Erikoinen on toteamus, että ”tärkeintä kristityn elämässä ei ole olla oikeassa vaan luottaa Jumalaan” (ovatko nämä toisensa poissulkevat vaihtoehdot?), kun Jeesus kuitenkin opastaa tuntemaan totuuden ja rukoilee Jumalaa pyhittämään omansa siinä totuudessa, joka on Jumalan sanassa.

Yhteinen usko vai kokemus?

Olen ymmärtänyt, että kristittyjen yhteyden perustana on yhteinen usko sanan molemmissa merkityksissä. Usko tarkoittaa sekä sitä Pyhän Hengen synnyttämää uskoa, jolla uskotaan, että myös sitä uskoa, johon uskotaan, siis uskon sisältöä. Jälkimmäisestä Juuda kirjoittaa: ”Hartaasti olen halunnut kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, ja nyt sain aiheen kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka pyhille on kertakaikkisesti

annettu” (Juud. 1:3). Ekumeenisessa työskentelyssä eri kirkkokuntien välillä käydään oppikeskusteluja juuri sen tähden, että halutaan löytää yhteinen näkemys kristillisestä opista. Kun apostoli Paavali kirjoittaa Efesolaiskirjeessä Hengen luomasta yhteydestä, hän sanoo sen perustana olevan ”yksi Herra, yksi usko, yksi kaste” (Ef. 4:3–6). ”Yksi usko” tässä yhteydessä tarkoittanee ”yksi ja sama usko”. Tuoreessa dokumentissa ei kuitenkaan puhuta yhteisestä uskosta, vaan todetaan sen sijaan: ”Yhteys nousee yhteisestä kokemuksesta.” Kokemusta ei sen tarkemmin määritellä. Näyttää siltä, että dokumentin taustalla on sellainen teologinen ajattelu, jossa kristillisellä opilla ei ole suurta painoarvoa.

Kaiken kaikkiaan dokumentti ”Kutsu yhteyteen” pitää sisällään hyviä ajatuksia, jotka sopivat rakentamaan sovinnollisuutta missä tahansa organisaatiossa. Se kuitenkin unohtaa lähes täysin kristillisen kirkon erityisolemuksen Raamattuun pitäytyvän uskon yhteisönä.

Kuva: Hilpi Jenu

STI:n uusi strategia valmistunut

Syksyllä 2013 aloitettiin strategiatyö, jonka tavoitteena oli laatia viiden vuoden päähän ulottuva STI:n toimintaa ohjaava dokumentti, jossa on tarkasteltu toimintaympäristöä yhteiskunnassa, kirkossa ja yliopistossa, laadittu visio vuodelle 2019 sekä tarkemmat vuotuiset tavoitteet vision toteutumiseksi. Pitkän työskentelyn ja monessa kokouksessa käydyn keskustelun jälkeen STI:n hallitus hyväksyi kevään viimeisessä kokouksessaan 29.4. strategian vuosiksi 2014–2019. Strategian vision mukaan vuonna 2019 ”STI on merkittävä teologinen koulutuslaitos, joka tarjoaa mahdollisuuden suorittaa EU:n koulutusjärjestelmän tunnustaman teologisen alemman korkeakoulututkinnon. Tutkinnon suorittaneet voivat jatkaa yliopistojen maisteriohjelman.” Visiossa korostuvat myös missiologia ja siihen liittyen yhteydet lähetyskenttien kouluttaviin teologisiin laitoksiin. Tarkoituksena on mm. järjestää opiskelijoiden aktiimatka lähetyskentälle keväällä 2015 sekä toteuttaa syksyllä 2015 yhteistyössä jonkun jäsenjärjestön kansanopiston kanssa kuukauden mittainen kurssi, johon kutsutaan oppilaita eri lähetysalueitten teologisista oppilaitoksista sekä Suomesta. Edelleen STI:n strategiaan kuuluu korkeatasoisen teologisen materiaalin tuottaminen.

Askel kerrallaan eteenpäin

Pitkän tähtäimen vision toteuttamiseen on tarkoitus edetä lyhyin askelin siten, että ensin tarjotaan opiskelijoille opintokokonaisuuksia, jotka AHOT-prosessin (Aikaisemmin hankittujen opintojen tunnistaminen ja tunnustaminen) perusteella luetaan hyväksi yliopistojen teologiseen tutkintoon. Hyväksi luettavien opintokokonaisuuksien tarjoaminen alkaa strategian mukaan syksyllä 2016.

teella luetaan hyväksi yliopistojen teologiseen tutkintoon. Hyväksi luettavien opintokokonaisuuksien tarjoaminen alkaa strategian mukaan syksyllä 2016.

STI:n on tarkoitus jatkaa edelleen myös yliopistossa teologista tutkintoaan suorittavien tukemista entiseen tapaan, ja toimintaa laajennetaan Turussa ja Joensuussa teologiaa opiskelevien pariin. Strategian mukaan STI järjestää koulutusta myös jo valmistuneille teologeille eri puolilla Suomea.

Toiminnan uudistaminen ja laajentaminen tuo mukanaan myös taloudellisia haasteita. Sen tähden strategian tavoitteissa on myös tukijakunnan kasvattaminen.

OPISKELIJAN SUUSTA

Kuulin ensimmäisen kerran STI:stä, kun olin tullut valituksi opiskelemaan teologiseen tiedekuntaan vuonna 2012. En tuntenut Instituutin ihmisiä, eikä minulla ollut juuri mitään ennakkokäsitystä STI:stä. Silti fuksiaisissa koin itseni tervetulleeksi päiväkahville ja keskustelemaan työntekijöiden kanssa yliopistomaailman asioista. Fuksiaisten jälkeen olen pyörinyt STI:llä pääasiassa kirjastossa lukemassa tentteihin. Lisäksi olen käynyt luennoilla ja hartaustilaisuuksissa.

Olen nelikymppinen teologian opiskelija. Ennen teologista uraani toimin it-alalla. Aloitin teologian opinnot, koska haluan toimia lähetystyössä. Yksityiskohtaiset suunnitelmat ovat vielä auki, mutta toivon tekeväni jonkinlaista lähetystyötä, kun olen joskus tulevaisuudessa saanut teologian kandidaatin tutkinnon suoritetuksi. Käyn perheeni kanssa tunnustuskuntiin sitoutumattomassa evankelikaalisessa seurakunnassa.

STI:ssä on helppo opiskella. Kirjastosta löytyy teologisen alan kirjallisuutta ja lukupaikkoja. Myös tietokoneelle pääsee joustavasti työskentelemään. Henkilökunnalta voi kysellä lähdeaineistoa koulutöihin. STI:ssä ei ole samanlainen väenpaljous kuin yliopistolla ruuhka-aikoina. Lisäksi STI sijaitsee vain muutaman minuutin kävelymatkan päässä yliopistolta ja Kaisaniemen metroasemalta.

STI:n luennot tukevat hyvin työnäkyäni. Matti Liljeqvistin alkukielten kertauskurssit ovat edesauttaneet kieliopintoja yliopistolla. Timo Eskolan Uuden testamentin luennot ovat antaneet uutta näkökulmaa yliopiston tenttikirjoihin. Luennot Tunnustuskirjoista osoittautuivat myös hyödyllisiksi. On ollut mielenkiintoista käydä kuuntelemassa vierailevia luennoitsijoita.

Rohkaisen uusia teologian opiskelijoita tutustumaan STI:hin. Minulle STI:n löytyminen on ollut johdatusta opinnoissani. Instituutista on löytynyt vastauksia moniin teologisiin kysymyksiin. Kuten totesin, en tuntenut ketään STI:ssä mennessäni sinne ensimmäistä kertaa. Itse en ole kokenut tätä minkäänlaisena ongelmana.

Ismo Heiskanen, teol. yo

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

Yksinkertaista kristinuskoa

Kristinusko on pohjimmaltaan yksinkertainen uskonto. Kyse on loppujen lopuksi ainoastaan kahdesta asiasta, nimittäin synnin tunnustamisesta ja anteeksiannon uskomisesta Kristuksen tähden. Ei mistään muusta. Tässä on kaikki. Tämä on – kirkon kielellä sanottuna – PARANNUS.

Oletko sinä jo tehnyt parannuksen? Entä minä? Kristinuskon vaikeus alkaa näistä kysymyksistä! Kuinka vaikeata meidän on nöyryä tunnustamaan syntimme. Keksimme kaikenlaisia puolusteluja. Selittelemme. Syytämme toisia. Emme tahtoisi tunnustaa: Vika on meissä. Rikoimme lähimmäistämme vastaan. Teimme väärin. Ehkä varastimme. Ehkä puhuimme ilkeästi. Ehkä kadehdimme. Mihin kaikkeen olemmekaan syyllistyneet?

Raamattu rohkaisee meitä tunnustamaan syntimme rehellisesti Jumalalle. Hän tietää jo kaiken. Hänen edessään kaikki on paljasta ja avointa. Jokainen synti saa oikean nimensä. Jokainen syntinen joutuu näkemään kadotetun tilansa.

Kehotukseni tuntuu varmaan epämiellyttävältä. Kukapa tahtoisi nähdä kadotetun tilansa! Se, joka on nähnyt, tietää, että moinen ei tunnu kivalta. Eihän kukaan meistä kestäisi, jollei evankeliumi kuvaisi meidän eteemme miestä, joka kerran ristipuussa kärsi meidän rangaistuksemme, vuodatti verensä meidän tähtemme ja kuoli ansaitakseen meille iankaikkisen elämän. Kristus on totisesti sovittanut syntimme. Myös sinä saat uskoa ne anteeksi hänen kalliin sovitustyönsä perusteella. Saat uskoa ne täysin anteeksi iloon, rauhaan ja vapauteen asti. Anna Jeesuksen pestä pois syntisi nyt. Vain hän pystyy siihen. Kiitos siitä hänelle.

Timo Laato, teol. tri

Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys

Taloudesta ja syksyn haasteista

STI toimii lähes täysin ystävien tuen varassa. STI:n jäsenjärjestöjen jäsenmaksujen osuus on noin 8 % noin 330 000 euron vuosibudjetista. Tänä vuonna on 35 euron tukijäsenmaksun maksanut kesän loppuun mennessä 61 % rekisterissä olevista tukijäsenistä. Opiskelijan tukijäsenmaksu on 10 euroa. Lähetämme syys-lokakuun vaihteessa kirjeen niille, joilta emme ole saaneet tänä vuonna taloudellista tukea. Kulmakiven osoitetarran oikeassa yläkulmassa on oma viite, jota toivomme käytettävän kaikissa tukimaksuissa.

Tällä hetkellä erityinen haasteemme ja rukousaiheemme on toimitilamme. Olemme vuokralla Helsingin keskustassa erinomaisella paikalla aivan yli-

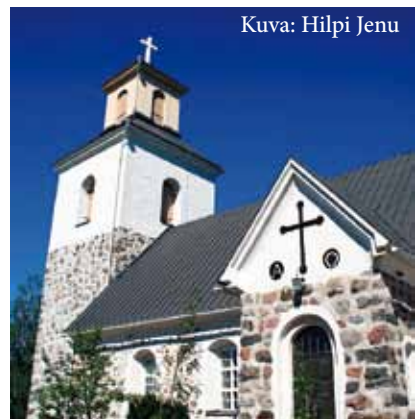
opiston tilojen lähisyydessä Kaisaniemenkatu 13 A:ssa, jossa vuokraamme koko 4. kerroksen, n. 560 m². Itse tarvitsemme siitä vain n. 400 m², ja loput olemme vuokranneet edelleen. Ailvuokralaisemme on kuitenkin lähemmässä marraskuussa, emmekä ole vielä löytäneet uutta. Vuokranantajamme voisi ottaa itselleen tilan, jota emme tarvitse, mutta edellyttäisi samalla käyttämästämme tilasta uutta vuokrasopimusta, jolla vuokramme nousisi n. 1 400 €/kk.

Lämmin kiitos kaikesta tuesta. Muistathan STI:n työtä, opiskelijoita, työntekijöitä ja kaikkia toiminnassa mukana olevia myös rukouksin.

Seurakuntavaalit 2014

Marraskuussa järjestetään seurakuntavaalit, joissa valitaan uudet luottamushenkilöt seurakuntien hallinto-elimiin seuraaviksi neljäksi vuodeksi. Paitsi että luottamushenkilöillä on tärkeä asema paikallis-seurakuntien päätöksenteossa, vaikuttavat he ratkaisevasti myös kokonaiskirkon elämään ja tulevaisuuteen, koska he valitsevat maallikkosedustajat kirkolliskokoukseen. Kirkolliskokouksen 108 jäsenestä 64 on seurakuntien luottamushenkilöiden valitsemia, siis reilu enemmistö.

Nyt tarvitaan kirkko- ja seurakuntaneuvostoihin ja kirkkovaltuustoihin hyviä jäseniä, ”kristillisestä vakaumuksesta tunnettuja”, kuten kirkkolaki edellyttää. Lähtisitkö ehdokkaaksi? Ehdokasasettelu päättyy 15.9. Vaalipäivä on 9.11. ja sitä ennen ennakköäänestys 27.–31.10. Muista äänestää!

Kuva: Hilpi Jenu

Makupaloja STI:n ohjelmasta

STI:n syksyn ohjelma tarjoaa mielenkiintoisia aiheita eri teologian alueilta. Ensimmäisessä keskiviikkosarjassa (17.9.–15.10. klo 16.15) tutustutaan apostolisiin isiin ja heidän kirjoituksiinsa. Apostolisten isien kirjoitukset ovat syntyneet toisella vuosisadalla eri puolilla kristikuntaa, ja niinpä ne avaavat ikkunan Uuden testamentin jälkeisen varhaisen kirkon elämään.

Toinen keskiviikkosarja (29.10.–26.11.) keskittyy muutamaa ajankohtaiseen aiheeseen. Luennoilla pohditaan Israelin asemaa Jumalan suunnitelmissa, apologiaa, uushenkisyyttä, lähetystyön ja uskontojen välisen dialogin kysymystä sekä lopun aikoihin liittyviä asioita.

Joka toinen tiistai alkaen 16.9. ja päättyen 25.11. klo 17.15. tutkitaan Paavalin kirjettä Galatalaisille. Galatalaiskirje on yksi keskeisimpiä Uuden testamentin tekstejä. Sinä korostuu ennen kaikkea lain ja evankeliumin välinen ero.

Luentosarjojen lisäksi syksyn aikana järjestetään kaksi yksittäistä luentotilaisuutta. Torstaina 6.11. klo 14.15.–17.45. aiheena on kristillinen etiikka. Ensimmäinen luento keskittyy Uuden testamentin eettiseen opetukseen ja toinen käsittelee moraalien, uskon ja sakramenttien suhdetta Lutherin Isossa katekismuksessa. Torstaina 27.11. klo 16.15. Caspari-keskuksen Israelin työn johtaja Alec Goldberg luennoi aiheesta ”Messiaaniset juutalaiset pyhällä maalla”.

Kaikki edellä mainitut luennot on seurattavissa livenä STI:n nettisivulla, www.sti.fi, sekä heti luennon jälkeen videoarkistossa (www.sti.fi -> Materiaaleja -> Videot).

VIERAILUT

Ville Auvinen

Iltamessut Pyhän Sydämen kappelissa, Helsingin Kalliossa parittomien viikkojen tiistaisin klo 18.30

14.9. Rajamäki, Nurmijärvi, Sanan ja rukouksen -ilta

15.9. Ryttylä, teologikurssi

21.9. Viiala, Majataloilta

25.9. Merimasku, kultaisen iän piiri

26.9. Helsinki, NA-ilta

28.9. Turku, Lutherin kirkko, messu

28.9. Helsinki, Filia-messu, saarna

4.–5.10. Joensuu

11.10. Tampere, Trans4Mission-lähetystapahtuma

25.10. Rauma, lähetysseminaari

26.10. Tarvasjoki, Alfa-kurssi

Timo Eskola

11.9. Raamattuopisto, Kauniainen

4.–5.10. Joensuu

MAKUPALA STI:n arkistojen aarteista

Hyvä Jumala, Isä, minä tiedän varmaan, että sinä minua rakastat; sillä minä rakastan Poikaasi ja Wapahtajaani Jeesusta Kristusta. Tässä luottamuksessa ja wakaassa uskalluksessa tahdon sinua nyt turvallisesti rukoilla, että minua kuulisit ja antaisit minulle mitä anon. Ei sentähden, että minä niin pyhä ja hurskas olisin, waan sentähden, että tiedän sinun, Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden, mielelläsi tahtowan antaa ja lahjoittaa minulle kaikki. Hänen nimessään minä nyt tulen eteesi rukoilemaan enkä ensinkään epäile, että rukoukseni (lienenpä sitten kuka hywänsä) owat niin ja että ne warmaan kuulluiksi tulewat Amen.

J:ri Martti Lutherin Rukouskirja. Hänen teoksistaan koottu. Suomennos Saksan kielestä. Helsingissä, 1900. Suomen Lähetysseura.

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH
Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

päsihteeri Ville Auvinen (044 045 6778)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell

Aukiolo:

 lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

lähetysjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt

Ev.-lut. Lähetisyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa 2020/2013/1760

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 6.7.2013 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 7.6.2013–31.12.2014 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan sekä kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Lehden taitto

Kirsi Sell

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

*Aurinko vaipuu mailleen,
pois päivä katoaa,
se ikuisuuden helmaan
iäksi vajoaa.
Kun yli maitten ehtoo
jo varjojansa luo,
jää luoksemme, oi Herra,
valosi meille suo.*

Virsi 564:1

